

Organer vare hørte; det vilde være et Slags Overgreb paa Kirkens Gebeet.

Jeg kommer nu til det andet Hovedaffnit, som jeg vil betegne saaledes: „Det skal for Fremtiden ikke være nødvendigt for dem, som ved Daaben ere indlemmede i det christne Samfund, at blive confirmerede; men istedet derfor skal træde en Examensprøve, aflagt for Skolecommissionen.“ Lad os nu see, hvorledes den ærede Forslagsstiller motiverer dette; han siger i Tidenden Pag. 52: „at det er nødvendigt, at der bliver fuldstændig Frihed i saa Henseende, saa at hver den kan aflægge denne Stabfæstelse, der frivillig, af Hjertets Lyst og Trang, kan og vil aflægge den.“ Altsaa af Hjertets Lyst og Trang! Jeg vil spørge enhver af de ærede Medlemmer, som endnu kan erindre sin Confirmation, om han tør sige; at han har aflagt dette Løfte virkelig af Hjertets Lyst og Trang, og, hvis han ikke tør bekræfte dette, om han dog ikke ligesuldt har anerkjendt det Velgjørende, der er i en saadan Handling; jeg vil spørge de ærede Medlemmer, som have haft eller skulle have Børn til Confirmation, om de tør indestaae for, at de Unge virkelig have følt eller ville føle en saadan Trang og Lyst, og om de ikke, hvis de ikke tør paastaae noget Saadant, dog desuagtet ønske at beholde Confirmationen som en smuk og velgjørende Indretning. Det skal være et frit Valg, siger man, men hvad opnaaer man ved denne Frihed? Man opnaaer derved, at man kaster Tvivl ind i de unge Hjerter; man fører dem bort fra den barnlige Troes Gebeet ind paa Uvishedens og Tvivlens. Iøvrigt gjælder en stor Deel af, hvad jeg anførte med Hensyn til Egtetabets, ogsaa her, at der nemlig aldeles ingen Trang er til en saadan Forandring, der kun vil vække Anstød og Forargelse. Jeg kan ved denne Leilighed ikke undlade specielt at omtale §§ 17 og 18, da de slutte sig hertil. § 17 siger, at med Hensyn til Børn, der ikke ere komne til Skjelsalder, skal det ene være Forældrene, som have at afgjøre, om de skulle indlemmes i noget, og da i hvilket Troesfamsfund, om de skulle opdrages til nogen, og da til hvilken Tro. Naar denne Paragraph havde en Overskrift efter sit Indhold, maatte den lyde omtrent som saa:

Anvisning til at forkaste Christendommen. Man kan vel indrømme, at det er vanskeligt eller umuligt for Staten at forebygge, at Forældre undlade at opdrage deres Børn til Christendommen, men det er et stort Skridt derfra til, at Lovgiveren selv træder frem og siger til Forældrene: I have Tillidelse til at opdrage Ederes Børn i ingen Tro, I behøve ikke at opdrage dem til Christendommen. At give en saadan Frihed forekommer mig at indeholde noget Fornærmende; det vilde være omtrent det Samme, som om man ved Lov vilde sige: Enhver har Lov til at drikke sig fuld eller deslige; en saadan Lov som den foreliggende hører ligesvem til de Love, som begunstige de Forældre, der give deres Børn en slet Opdragelse. Denne Bestemmelse og meget Andet i Lovforslaget minder paa en meget uhyggelig Maade om de mange Andragender, som i 1848 kom ind til Parlamentet i Frankfurt. Jeg veed ikke, om den ærede Forslagsstiller kjender en fransk Communist ved Navn Cabet, han blomstrede ved Mar 1848; denne Forfatter siger: det er urimeligt at opdrage Børn i den christne Tro, det er at betage dem deres Menneſterettigheder, thi det er at forubindtage dem for den christne Være; nei, der skal gives Børn en Være i Philosophi, og naar de saa ere komne til Skjelsaar og Alder, skal det overlades til deres egen Afgjørelse, hvilken Religion de ville antage; man skal da forelægge dem et Slags Prøvefort af de forskjellige Religioner til behageligt Udvalg. Jeg vil anbefale denne Forfatters Skrifter til den ærede Forslagsstiller.

§ 18 handler om Examen for Skolecommissionen — ja, her møder os atter en Tvang. Det er jo at vente, at Forældre fremdeles ville lade deres Børn confirmere; men saa skulle de tvinges til desuden at lade deres Børn examinere for en Skolecommission, jeg veed ikke hvori, jeg veed ikke, hvad der er meent dermed; der staaer kun ialmindelighed, at den Vedkommende skal kunne gjøre Rede for sine Pligter som Menneſte og Borger, og det er meget ubestemt. Jeg skal forøvrigt ikke nærmere opholde mig ved denne Examens-Paragraph; efter min Formening er den ligesvem hjemfalden til Læterligheden.